

Liedteksten

A Night at the Opera

Scena di Berenice

Berenice, che fai? Muore il tuo bene,
stupida, e tu non corri! Oh Dio! Vacilla
l'incerto passo; un gelido mi scuote
insolito tremor tutte le vene,
e a gran pena il suo peso il piè sostiene.

Dove son? Qual confusa
folla d'idee tutte funeste adombra
la mia ragion? Veggo Demetrio: il veggo
che in atto di ferir... Fermati! Vivi!
D'Antigono io sarò. Del core ad onta
volo a giurargli fè: dirò che l'amo;
dirò...

Misera me, s'oscura il giorno,
balena il ciel! L'hanno irritato i miei
meditati spergiuri. Ahimè! Lasciate
ch'io soccorra il mio ben, barbari Dei.
Voi m'impedite, e intanto
forse un colpo improvviso...
Ah, sarete contenti; eccolo ucciso.

Aspetta, anima bella: ombre compagne
a Lete andrem. Se non potei salvarti
potrò fedel... Ma tu mi guardi, e parti?

Non partir, bell'idol mio:
per quell'onda all'altra sponda
voglio anch'io passar con te.

Me infelice! Che fingo? Che ragiono?
Dove rapita sono
dal torrente crudel de' miei martiri?
Misera Berenice, ah, tu deliri!

Perchè se tanti siete,
che delirar mi fate,
perchè non m'uccidete,
affanni del mio cor?

Crescete, oh Dio, crescete
finchè mi porga aita
con togliermi di vita l'eccesso del dolor.

Scena di Berenice

Berenice, wat doe je? Je geliefde sterft,
dwaze vrouw, en jij haast je niet! Oh God!
Mijn stap wankelt; een ijzige huivering
doet al mijn aderen beven,
en mijn voet draagt zijn gewicht nauwelijks.

Waar ben ik? Wat een verwarde
menigte van duistere gedachten verduistert
mijn verstand? Ik zie Demetrio: ik zie hem
in de houding van een aanval... Stop! Leef!
Ik zal van Antigono zijn. Tegen mijn hart in
vlieg ik om hem trouw te zweren: zeggen dat ik
van hem houd; zal ik zeggen...

Ongelukkige ik, de dag verduistert,
de hemel flitst! Mijn weloverwogen meeneed
heeft de goden boos gemaakt. Ach! Laat mij
mijn geliefde helpen, barbaarse goden.
Jullie houden mij tegen, en intussen
misschien een plotselinge slag... Ah, jullie
zullen tevreden zijn; hier is hij gedood.

Wacht, mooie ziel: met schaduwgezellen
zullen we naar de Lethe gaan. Als ik je niet kon
redden, kan ik toch trouw... Maar jij kijkt naar
mij, en vertrekt?
Vertrek niet, mijn mooie idool:
langs die stroom naar de overkant
wil ik ook met jou meegaan.

Ongelukkige ik! Wat beeld ik me in? Wat denk
ik? Waar ben ik in de wrede stroom
van mijn lijden beland?
Arme Berenice, ah, je raaskalt!

Waarom, als jullie met zovelen zijn,
die mij tot waanzin drijven,
waarom doden jullie mij dan niet,
kwellingen van mijn hart?

Groei, oh God, groei
totdat U mij verlost door mij te bevrijden van
het leven, van de overdaad aan lijden.

Se non piange un'infelice

Se non piange un'infelice,
da' viventi separata,
dallo sposo abbandonata,
dimmi, oh dio, chi piangerà?
Chi può dir ch'io pianga a torto,
se né men sperar mi lice
questo misero conforto d'ottener l'altrui pietà.

Una voce poco fa

Una voce poco fa
qui nel cor mi risuonò;
il mio cor ferito è già,
e Lindor fu che il piagò.
Sì, Lindoro mio sarà;
lo giurai, la vincerò.

Il tutor ricuserà,
io l'ingegno aguzzerò.
Alla fin s'accheterà.
e contenta io resterò
Sì, Lindoro mio sarà;
lo giurai, la vincerò.

Io sono docile, – son rispettosa,
sono obbediente, – dolce, amorosa;
mi lascio reggere, – mi fo guidar.

Ma se mi toccano – dov'è il mio debole,
sarò una vipera – e cento trappole
prima di cedere – farò giocare.

Se non piange un'infelice

Als een ongelukkige vrouw niet huilt,
gescheiden van de levenden,
verlaten door haar echtgenoot,
zeg me dan, o God, wie zal er dan huilen?
Wie kan zeggen dat ik ten onrechte ween,
als mij zelfs niet gegund is
de troost van hoop op andermans medelijden?

Una voce poco fa

De stem die ik net hoorde
heeft mijn hart geraakt;
mijn hart is al doorboord,
en het was Lindoro die de pijn wierp.
Ja, Lindoro zal de mijne zijn;
ik heb het gezworen, ik zal overwinnen.

Mijn voogd zal weigeren,
maar ik zal mijn verstand scherpen.
Uiteindelijk zal hij toegeven,
en ik zal tevreden zijn.
Ja, Lindoro zal de mijne zijn;
ik heb het gezworen, ik zal overwinnen.

Ik ben zachtvaardig – ik ben respectvol,
ik ben gehoorzaam – lief en liefdevol;
ik laat me leiden – ik laat me sturen.

Maar als ze raken – waar mijn zwakte ligt,
dan word ik een adder – en honderd
valstrikken zal ik zetten – voor ik toegeef.